

เกณฑ์ระดับความรุนแรงของผู้ป่วยและความต้องการการช่วยเหลือที่บ้าน ความรุนแรง

ระดับ ๑ หมายถึงกลุ่มผู้ป่วยที่เริ่มเจ็บป่วยระยะแรกจากการเป็นโรคเรื้อรัง มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเล็กน้อย ยังไม่มีภาวะแทรกซ้อนหรือการเกิดภาวะโรคร่วม ผู้ป่วยช่วยเหลือตนเองได้ แต่ขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับโรคและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสภาวะของโรค (ความรุนแรงน้อย)

ระยะเวลาการให้บริการเยี่ยมบ้านครั้งแรก ภายใน ๑ เดือน

ระยะห่างของการติดตามเยี่ยม ทุก ๖ เดือน หรือตามสภาพปัญหา

ความรุนแรงระดับ ๒ หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่มีการดำเนินของโรคส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตปกติ มีความจำกัด/ไร้ความสามารถเล็กน้อย ช่วยเหลือตัวเองได้ไม่เต็มที่ ศักยภาพในการดูแลตนเองไม่เพียงพอ ต้องการผู้ดูแลช่วยเหลือการทำกิจวัตรประจำวันให้ (ความรุนแรงปานกลาง)

ระยะเวลาการให้บริการเยี่ยมบ้านครั้งแรก ภายใน ๒-๓ สัปดาห์

ระยะห่างของการติดตามเยี่ยม ทุก 3 เดือน หรือตามสภาพปัญหา

ความรุนแรงระดับ ๓ หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่พยาธิสภาพของโรคทำให้เกิดความพิการ/จำกัดความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองหรือใส่เครื่องมือทางการแพทย์เพื่อช่วยในการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องมีผู้ดูแลช่วยเหลือทำกิจวัตรประจำวันให้ (ความรุนแรงมาก)

ระยะเวลาการให้บริการเยี่ยมบ้านครั้งแรก ภายใน ๑-๒ สัปดาห์

ระยะห่างของการติดตามเยี่ยม ทุก ๑ เดือน หรือตามสภาพปัญหา

ลักษณะการจัดบริการ

ระดับความรุนแรง ระดับ ๑ ติดตามเยี่ยมเพื่อสนับสนุนและการให้ความรู้ (Education Supportive Nursing System)

ระดับความรุนแรง ระดับ ๒ การจัดบริการสุขภาพเป็นแบบทดแทนบางส่วน(Partly Compensatory Nursing System) โดยทีมเยี่ยมบ้านจะเป็นผู้ช่วย หรือฝึกทักษะให้ผู้ป่วย และผู้ดูแลสามารถทำกิจกรรมด้วยตนเองได้

ระดับความรุนแรง ระดับ ๓ การจัดบริการเป็นระบบที่ต้องการดูแลทดแทนผู้ป่วยทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด (Complete Compensatory Nursing System)

ระยะต้นๆทีมสุขภาพจะเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้ดูแลผู้ป่วยให้มีศักยภาพในการดูแลผู้ป่วยและสามารถฝึก/กระตุ้นให้ผู้ป่วยช่วยเหลือตนเองได้